

LJUBLJANSKI ZVON

Mesečnik za književnost in prosveto

XLIII. letnik

1923

12. številka

Poslednji svojega rodú —

Josip Stritar — Boris Miran

se je dne 25. nov. t. l. poslovil od nas. Ljubljana, najdražji sen pokojnikove slovenske zavesti, ga je spremila na njegovi poslednji poti — v pisateljsko grobnico pri Svetem Krištofu k njegovima drugovima, s katerima se je bil razstal pred mnogimi desetletji, Franu Levstiku in Josipu Jurčiču; spremlila ga s hvaležnim češčenjem, kakršno pristuje velikemu možu.

Z očmi, vprtimi v svet in v vse vélike glasnike svetovnih kulturnih stremljenj, a s srcem, pripetim na toplo grudo domače zemlje, je pokojnik dolga leta stal kakor sejalec nad zrahljanimi brazdami prebujenega slovenstva in sipal vanje svoja klena semena. Klical, budil in bodril je s svojim „Zvonom“, palil in žgal trnje in osat s svojimi jedkimi „Soneti“. Bil je med tistimi, ki so polagali temelje modernemu slovenstvu: bil je stavbenik in graditelj. Bil je svojemu pokolenju Arbiter in Mentor: osebnost, kakršnih odblesk pada na usode bodočih pokolenj.

Čast in slava njegovemu spominu!